

Către: Parlamentul României - Camera Deputaților

În atenția: Președintelui Liviu Dragnea

Către: Parlamentul României - Senat

În atenția: Președintelui Călin Popescu Tăriceanu

Către: Parlamentul României - Senat

Comisia economică, industriei și servicii

Către: Parlamentul României - Senat

Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții

Către: Parlamentul României - Camera Deputaților

Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții

Subsemnatul Manțu Dumitru, funcționar public în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor - Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Constanța, în temeiul art. 6 din legea nr. 571/2004, privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii,

având în vedere:

- *principiului legalității*, conform căruia, autoritățile publice și instituțiile publice au obligația de a respecta drepturile și libertățile cetățenilor, normele procedurale, libera concurență și tratamentul egal acordat beneficiarilor serviciilor publice, potrivit legii;
- *principiul supremației interesului public*, conform căruia, în înțelesul prezentei legi, ordinea de drept, integritatea, imparțialitatea și eficiența autorităților publice și instituțiilor publice, sunt ocrotite și promovate de lege;

formulez prezenta:

AVERTIZARE ÎN INTERES PUBLIC

Privind semnalarea următoarelor fapte de încălcare a legii:

- incompetența sau neglijența în serviciu - art. 5, lit. i) din legea nr. 571/2004;
- încălcarea altor dispoziții legale care impun respectarea principiului bunei administrări și cel al ocrotirii interesului public - art. 5, lit. n) din legea nr. 571/2004;

În fapt,

I. Deși aspectele sunt cunoscute de o perioadă de timp de cel puțin doi ani de zile, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor nu a întreprins demersurile necesare, conform atribuțiilor prevăzute de lege, pentru ocrotirea interesului public prin cercetarea legalității cesiunii de credite performante în valoare de peste 675 milioane EUR realizată de Bancpost S.A. către EFG New Europe Funding II B.V. (actuala ERB New Europe Funding II B.V.) din Olanda și dispunerea măsurilor de limitare a consecințelor prestării serviciilor financiare care nu sunt în concordanță cu dispozițiile legale.

Prin calcularea și reținerea, cu încălcarea prevederilor legale, de către o persoană juridică neautorizată din afara țării, de sume de bani reprezentând dobânzi, comisioane de administrare și dobânzi penalizatoare, a fost creat un prejudiciu consumatorilor estimat la cel puțin 300 milioane EUR.

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în calitate de Autoritate a Statului ce are ca atribuție principală controlul respectării dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor și apărarea drepturilor legitime ale acestora în cazul prestării de servicii financiare, și foarte probabil și Banca Națională a României, în calitate de autoritate a Statului competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, au protejat interesul operatorului economic Bancpost S.A. în detrimentul intereselor consumatorilor din România, cu încălcarea principiului *legalității* și principiului *supremației interesului public*.

Fapta de încălcare a legii a fost semnalată și mass mediei printr-o avertizare publică în data de 08.08.2018.

II. Deși aspectele sunt cunoscute de o perioadă de timp de cel puțin doi ani de zile, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor nu a întreprins demersurile necesare, conform atribuțiilor prevăzute de lege, pentru ocrotirea interesului public prin cercetarea legalității cesiunilor de credite performante în valoare de 580 milioane CHF și 17 milioane EUR, realizate de OTP Bank România S.A. către OTP Bank Nyrt (OTP Bank Plc., denumirea în engleză) din Ungaria și ulterior către OTP Financing Solutions B.V. din Olanda sau direct de OTP Bank România S.A. către OTP Financing Solutions B.V. din Olanda, și pentru dispunerea măsurilor de limitare a consecințelor prestării serviciilor financiare care nu sunt în concordanță cu dispozițiile legale.

Prin calcularea și reținerea, cu încălcarea prevederilor legale, de către persoane juridice neautorizate din afara țării, de sume de bani reprezentând dobânzi, comisioane de administrare și dobânzi penalizatoare, a fost creat un prejudiciu consumatorilor estimat la 243 milioane CHF și 20 milioane EUR.

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în calitate de Autoritate a Statului ce are ca atribuție principală controlul respectării dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor și apărarea drepturilor legitime ale acestora în cazul prestării de servicii financiare, și foarte probabil și Banca Națională a României, în calitate de autoritate a Statului competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, au protejat interesul operatorului economic OTP Bank în detrimentul intereselor consumatorilor din România, cu încălcarea principiului *legalității* și principiului *supremației interesului public*.

Fapta de încălcare a legii a fost semnalată și mass mediei printr-o avertizare publică în data de 28.11.2018.

III. Deși avea la dispoziție toate pârghiile legale necesare Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin funcțiile de conducere, nu a întreprins demersurile necesare, conform atribuțiilor prevăzute de lege, pentru ocrotirea interesului public prin verificarea respectării legislației specifice protecției consumatorilor în cadrul contractelor de credit încheiate de consumatori în perioada 2005-2008 și pentru dispunerea măsurilor de limitare a consecințelor prestării serviciilor financiare care nu sunt în concordanță cu dispozițiile legale.

În perioada menționată redactarea clauzelor contractuale privind dobânda s-a realizat cu nerespectarea *cerințelor legale* privind protecția consumatorilor de a informa *complet, clar, precis, fără echivoc și exact* care sunt cazurile și factorii ce determină modificarea dobânzii.

În cadrul activității de cercetare a petițiilor instituțiile de credit nu au prezentat niciodată niciun document care să constituie dovada modificării *obiective* a dobânzi creditului, elementul *esențial* al unui contract de credit.

Dobânzile au fost majorate iar în contextul în care evoluția pieței financiare a cunoscut o scădere, nivelul acestora a rămas constant astfel încât *dobânzile au fost variabile dar întotdeauna doar în sens crescător*.

Niciun *consumator mediu* nu și-ar fi exprimat acordul de voință dacă ar fi știut faptul că instituțiile de credit înțeleg să aplice prevederile contractuale *doar în sensul majorării dobânzii și niciodată în sens descrescător*.

Autoritatea, prin funcțiile de conducere, și-a exprimat acordul de implementare a O.U.G. nr. 50/2010 într-un mod total în defavoarea consumatorilor, prin includerea în marja fixă a celorlalte componente nedeclarate și nedovedite prin documente ca influențând costul creditului, dobânda variabilă în mod nedefinit devenind "*transparentă*" prin scăderea indicelui de referință corespunzător monedei creditului (Euribor sau Libor) la valorile extrem de mici în vigoare la data implementării O.U.G. nr. 50/2010.

La data 21.06.2010, data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 50/2010, față de valoarea de la începutul anului 2007, indicele Euribor la 3 luni avea o valoare mai mică de aproape 5 ori iar indicele Libor la 3 Luni avea o valoare mai mică de aproape 19 ori.

Sub motivul alinierii la prevederile unei norme legislative, O.U.G. nr. 50/2010, s-a realizat cu acordul și cu sprijinul funcțiilor de conducere din Autoritate, legiferarea încălcării prevederilor legale de către instituțiile de credit în perioada anterioară anului 2010.

O.U.G. nr. 50/2010 este importantă deoarece în baza acestui act normativ au fost emise actele adiționale la contractele de credit prin care s-au stabilit marje fixe care au determinat evoluția ulterioară a dobânzii.

Prin circulare și ordine emise conducerea Autorității a impus un mod de lucru în care cercetarea reclamațiilor se realiza doar dacă consumatorul a denunțat actele adiționale de aliniere la O.U.G. nr. 50/2010 în temeiul Legii nr. 288/2010, iar cercetarea se realiza doar prin prisma Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive.

Majoritatea dosarelor "*erga omnes*" inițiate de către Autoritate în instanța de judecată privind clauzele abuzive sunt și în prezent încă în stadiul de judecată nefiind emise hotărâri definitive, iar acțiunile Autorității privind clauzele abuzive produc efecte pentru mai puțin de 5% dintre consumatori, cei care au denunțat contractele de credit în baza Legii nr. 288/2010, dar și pentru aceștia ajutorul este parțial nerealizându-se restituirea sumelor de bani încasate ca urmare a clauzelor abuzive, în acest scop fiind necesară inițierea de acțiuni individuale în instanța de judecată.

Autoritatea, prin funcțiile de conducere, nu a întreprins măsurile necesare, conform atribuțiilor prevăzute de lege, pentru sancționarea instituțiilor de credit pentru încălcarea prevederilor legale privind protecția consumatorilor, a emis acte administrative prin care cercetarea reclamațiilor privind serviciile financiare, *a fost impusă a se realiza într-un mod prestabilit*, prin care nu s-a venit în sprijinul consumatorilor ci în sprijinul instituțiilor de credit, și în același timp a fost descurajată orice încercare de îndreptare.

Contrar acestei direcții impuse de conducerea Autorității, începând cu anul 2015 au fost încheiate procese verbale de constatare a contravenției în care s-au constatat contravenții în baza O.G. nr. 21/1992 și în care au fost dispuse și măsuri de restituire a sumelor de bani către consumatori, iar plângerile băncilor împotriva proceselor verbale de constatare a contravenției au fost respinse prin hotărâri definitive de către instanțele de judecată.

Unul din motivele de inacțiune invocat în mod eronat în cadrul Autorității este prescripția faptei contravenționale, ignorându-se în mod deliberat faptul că nu se poate sustine că săvârșirea faptei s-a consumat și epuizat în momentul inițial al încălcării legii, epuizarea având loc doar în momentul în care încălcarea nu mai produce efecte.

În luna mai 2018 a fost transmis Președintelui Autorității un memoriu în care au fost prezentate deficiențele din activitatea de control și supraveghere piață a instituțiilor de credit și propuneri de îndreptare a situației sesizate. Prin răspunsul primit în cursul lunii următoare, superficial și nefundamentat, s-a evitat în a se emite un răspuns și în a se acționa privind cele sesizate.

S-a revenit cu un nou memoriu în luna august 2018, transmis atât Președintelui Autorității cât și Directorului General, dar nici până în prezent nu a fost primit răspuns.

Astfel conducerea Autorității a ales să protejeze în continuare interesele instituțiilor de credit și a arătat *lipsa voinței* în a-și îndeplini atribuțiile și în a veni *cu adevărat* în sprijinul consumatorilor ale căror *vieți* au fost afectate de încălcările legislației privind protecția consumatorilor de către instituțiile de credit.

Autoritatea, prin funcțiile de conducere, a protejat instituțiile de credit, operatori economici furnizori de servicii financiare, permițându-le încălcarea legislației cu impact *major* asupra consumatorilor, spre deosebire de ceilalți operatorii economici, în general mici și mijlocii, care au fost sancționați pentru încălcarea legislației cu impact *minor* asupra consumatorilor.

Operatorii economici mici și mijlocii au fost sancționați pentru abateri *minore* precum: lipsă informare greutate ouă, lipsă informare densitate hârtie compoziție hârtie igienică, lipsă recomandări pentru îngrijirea și păstrarea florilor la buchet, lipsă pictograme încălțăminte, neexprimarea prețului în forma "lei/buc", neafișarea timpilor de execuție în cadrul saloanelor de înfrumusețare, spălătoriilor, curățătoriilor sau vulcanizărilor, neafișarea prețului pe kilogram la pâine, neacordarea restului în monezi de 1,2,3,4 bani, ultima abatere fiind constatată în urma unei circulare exprese a conducerii Autorității.

Pentru conducerea Autorității abaterile *minore* menționate au fost mai importante decât încălcarea de către instituțiile de credit a legislației privind protecția consumatorilor, cu impact *major* asupra consumatorilor.

Un alt aspect privind protecția consumatorilor care a fost abordat de către conducerea Autorității contrar atribuțiilor prevăzute de lege este modalitatea în care s-au cercetat contractele de credite acordate în moneda CHF.

În acest sens a fost inițiat în anul 2015, doar de către Autoritatea Centrală, un control tematic, anunțat și în mass media, al cărui rezultat nu a fost făcut public și nici nu a fost menționat în raportul de activitate pe anul 2015. Motivul este că conducerea Autorității nu a mai fost de acord cu desfășurarea controlului tematic pe motiv că erau inițiate în instanța de judecată dosare pe clauze abuzive privind prevederile contractuale privind obligativitatea plății în moneda CHF în care a fost acordat creditul.

Controlul tematic nu a fost finalizat astfel încât nu s-a mai cercetat modalitatea de acordare a creditelor în moneda CHF și faptul că băncile au utilizat instrumente financiare derivate, de genul contractului swap pe rata dobânzii și pe deviza/moneda CHF, pentru a-și acoperi expunerea la riscul de schimb valutar.

Prin intermediul acestor instrumente financiare derivate băncile au obținut finanțare în moneda CHF fie la cursul istoric de la data încheierii contractului, fie la un curs apropiat acestui curs, dar consumatorii au fost obligați să suporte expunerea la riscul de schimb valutar fără a beneficia de nicio informare și de niciun instrument de protecție.

În acest context, deși avea toate pârghiile necesare, conducerea Autorității nu a dispus cercetarea creditelor acordate în moneda CHF în vederea realizării conversiei creditelor la cursul istoric, principiul nominalismului monetar invocat de către bănci, existent și în Vechiul Cod Civil, fiind un argument demodat, invocat cu rea credință de către instituțiile de credit și contrar principiului bunei credințe care ar trebui să guverneze relațiile contractuale. În anul 2015, an în care societatea românească resimțea din plin efectele crizei acordate în moneda CHF, conducerea Autoritatea a ignorat în mod deliberat îndeplinirea atribuțiilor.

Modalitatea neunitară de cercetare a reclamațiilor privind instituțiile financiare, interpretarea neunitară a legislației, neimplementarea unei proceduri privind punerea în executare a dispozițiilor stabilite prin hotărâri judecătorești favorabile Autorității, tolerarea percepției dobânzilor penalizatoare calculate la valoarea întregului sold al datoriei, menținerea unei reglementări în procedură prin care au fost clasate în mod nelegal

petițiile care fac obiectul acțiunilor judecătorești, reprezintă argumente suplimentare privind modul în care conducerea Autorității a protejat interesele instituțiilor de credit.

Sub protecția instituțională a conducerii Autorității s-a realizat apărarea intereselor instituțiilor de credit în detrimentul intereselor consumatorilor și a fost favorizat abuzul de putere economică astfel încât a fost creat consumatorilor un *prejudiciu estimat la sute de milioane de euro*, dar dincolo de prejudiciul estimat au fost distruse, și sunt și în continuare distruse, *vieți* care sunt mai presus de orice sumă de bani.

Faptele de încălcare ale legii au fost semnalate și mass mediei printr-o avertizare publică în data de 16.01.2019.

IV. Privind Banca Națională a României vă învederez următoarele:

1. În activitatea de control și supraveghere piață s-a constatat încălcarea de către bănci a prevederilor legale privind protecția consumatorilor pentru contractele de credit încheiate înainte de anul 2009, prin redactarea clauzelor contractuale privind dobânda cu nerespectarea *cerințelor legale* privind protecția consumatorilor de a informa *complet, clar, precis, fără echivoc și exact* care sunt cazurile și factorii ce determină modificarea dobânzii, care nu au permis consumatorilor în calitate de clienți *înțelegerea celei mai importante clauze contractuale, cea privind dobânda*.

Însăși Autoritatea pentru Protecția Consumatorilor a fost și este în imposibilitatea de a verifica, *conform atribuțiilor legale*, modul în care instituțiile de credit au modificat și menținut dobânzile conform prevederilor contractuale.

Având în vedere cele prezentate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu și-a îndeplinit atribuția prevăzută de lege de a veghea la respectarea prevederilor art. 117² alin. (1) și (2) din O.U.G. nr 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a permis încălcarea legii și a protejat interesele economice ale băncilor?

2. Conform art. 24, alin. (1) din Legea nr. 190/1999, privind creditul ipotecar pentru investiții cesionarea creanțelor ipotecare era permisă doar unei alte instituții de credit sau altor entități autorizate și reglementate în acest sens prin legi speciale.

Normele de aplicare ale Legii nr. 190/1999, ulterior abrogate, au fost emise de Banca Națională a României.

Bancpost S.A. și OTP Bank sunt două dintre băncile care au cesionat în perioada 2008-2009 credite performante unor persoane juridice neautorizate din afara țării încălcând astfel prevederile art. 24, alin. (1) din Legea nr. 190/1999.

Unele bănci au încălcat prevederile art. 14 din Legea nr. 190/1999 prin care se stabilea variația ratei dobânzii trebuie să fie legată de fluctuațiile unui indice de referință menționat în contract, fie prin stabilirea unei dobânzi în funcție de factori precum politica băncii”, ”evoluția pieței financiare”, fie prin majorarea abuzivă a marjei dobânzii.

Având în vedere cele prezentate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu s-a sesizat privind nerespectarea legii și nu a dispus măsurile necesare astfel încât a permis încălcarea legii și a protejat interesele economice ale băncilor?

3. Conform art. 18, alin. (3) din forma inițială a Legii nr. 289/2004, privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, Banca Națională a României era până în data de 27.12.2008 singura instituție cu atribuții prevăzute de lege pentru a constata contravenții și pentru a aplica sancțiuni în cazul instituțiilor de credit în cazul contractelor de consum ce intră sub incidența legii.

Băncile nu au respectat prevederile Legii nr. 289/2004, dobânda fiind variabilă fără indicarea *exactă și completă* a condițiilor în care aceasta poate fi modificată iar modificarea dobânzii a fost întotdeauna doar în sens crescător.

Conform Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, Banca Națională a României a fost până pe data 24.07.2008 *autoritate competentă* să asigure aplicarea legislației în domeniul protecției consumatorilor.

Bancpost S.A. și OTP Bank sunt două dintre băncile care au cesionat în perioada 2008-2009 credite performante, ce intră sub incidența Legii nr. 289/2004, unor persoane juridice neautorizate din afara țării.

În acest context nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu și-a îndeplinit atribuția legală de a verifica respectarea prevederilor Legii nr. 289/2004 astfel încât a permis încălcarea legii și a protejat interesele economice ale băncilor?

4. Având în vedere că Banca Națională a României a intervenit, în anul 2009, în contractele de credite încheiate de bănci cu consumatorii, în cazul băncii Volksbank România S.A., conform adresei B.N.R. nr. IV/1/8215/10.06.2009, dispunându-se măsura de eliminare din convențiile de credit a comisionului de rezervă minimă obligatorie, dar Banca Națională a României a permis unei persoane juridice neautorizate din afara țării să calculeze dobânda în funcție de evoluția rezervei minime obligatorii, nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României a intervenit în mod discreționar în verificarea respectării prevederilor legale în contractele de credit încheiate de consumatori?

5. Conform art. 2, alin. (3), Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare: *„Achiziționarea portofoliilor de credite, cu excepția situației în care creditele sunt încadrate în categoria pierdere, conform reglementărilor în materia clasificării creditelor, sau a cazului în care portofoliile achiziționate sunt afectate garantării emisiunii de instrumente financiare securizate, este permisă doar entităților prevăzute la alin. (1).”*

În anul 2009, după intrarea în vigoare a Legii nr. 93/2009, au fost cesionate credite performante în valoare de sute de milioane de EUR de către OTP Bank Plc. (Ungaria) și OTP Bank Romania către OTP Financing Solutions B.V. (Olanda), persoană juridică neautorizată din afara țării, cu încălcarea art. 2, alin. (3), Legea nr. 93/2009.

Având în vedere că Banca Națională a României a luat la cunoștință de cesiuni, efectuând cel puțin un control la OTP Bank în anul 2015, nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu și-a îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege și a protejat interesele economice ale grupului OTP Bank?

6. Având în vedere principiul juridic *“specialia generalibus derogant”* care implică faptul că norma specială e cea care derogă de la norma generală și că norma specială este de strictă interpretare, ignorând deliberat legislația europeană privind libera circulație a bunurilor și serviciilor, conform căreia accesul persoanelor fizice și juridice pe teritoriul unui stat membru se face *exact în aceleași condiții cu resortisanții statelor membre*, în condițiile în care s-a constatat cesiunea către o persoană juridică neautorizată din Olanda, contrar normei specifice Legea nr. 93/2009, a cărei respectare reprezintă atribuția legală a B.N.R., prin susținerea punctului de vedere că evaluarea legalității cesiunilor de portofolii de creanțe/perceperii de dobânzi ulterior cesiunii se realizează exclusiv prin prisma Codului Civil de către instanța de judecată, permițând astfel cesiunea de credite performante și către *persoane fizice*, nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României încurajează încălcarea legii și susține cămătăria?

7. Prestarea serviciilor financiare pe teritoriul României a fost realizată de către persoane juridice neautorizate: EFG New Europe Funding II B.V. (actuala ERB New Europe Funding II B.V.) Olanda prin intermediul Bancpost S.A. și OTP Financing Solutions B.V., prin intermediul OTP Bank România S.A., *prin eludarea legislației privind principiul european al liberei circulații a capitalurilor și serviciilor, fără a face uz de libertatea de stabilire prin intermediul unei sucursale sau de libertatea de prestare a serviciilor în mod direct.*

Banca Națională a României avea atribuția legală de a sesiza eludarea legislației privind principiul european al liberei circulații a capitalurilor și serviciilor, transpusă în legislația națională prin prevederile O.U.G. nr. 99/2006, și de a dispune *măsurile*

corespunzătoare pentru prevenirea sau sancționarea faptelor comise pe teritoriul României care sunt contrare dispozițiilor legale în vigoare adoptate în scopul protejării interesului general și altor dispoziții de ordine publică.

Persoanele juridice neautorizate au prestat pe teritoriul României și *servicii ilicite* prin prestarea de servicii *fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege*, faptă sancționată prin Legea nr. 12/1990, privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite.

Având în vedere considerentele menționate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu și-a îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege și în mod sistematic a invocat oficial în mod eronat, ca argument privind legalitatea, principiul european al liberei circulații a capitalurilor și serviciilor, protejând astfel interesele economice ale unor grupuri bancare?

Prin faptul că a fost permisă cesionarea creditelor standard către *persoane juridice neautorizate* în valoare de peste 1 miliard EUR nu se poate concluziona că Banca Națională a României a renunțat la îndeplinirea atribuției principale de supraveghere prudentială pentru a proteja interesele economice ale unor grupuri financiare?

8. Prin eludarea legislației privind principiul european al liberei circulații a capitalurilor și serviciilor s-a permis unor persoane juridice neautorizate de a obține venituri pe teritoriul României, estimate la 500 milioane EUR, reprezentând dobânzi și comisioane, fără a se prevala nici de dreptul de stabilire, nici de cel de prestare servicii în mod direct, în condițiile în care prestarea serviciilor se putea realiza doar prin dreptul de stabilire, ceea ce implică din punct de vedere fiscal perceperea impozitului pe veniturile obținute.

Având în vedere considerentele menționate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu a sesizat instituțiile abilitate privind obținerea pe teritoriul României de către persoane juridice neautorizate de venituri pentru care nu se realizează plata taxelor, protejând astfel interesele economice ale unor grupuri bancare?

9. OTP Bank România S.A. a răscumpărat în anul 2015 creditele cesionate în afara țării cu încălcarea *principiului valorii juste* (principiului tranzacțiilor pe picior de egalitate) conform căruia o tranzacție trebuie să fie perfectată exact în aceleași condiții în care s-ar fi făcut cu o terță parte oarecare.

Creditele au fost răscumpărate de la OTP Financing Solutions B.V. Olanda, persoană juridică neautorizată, care a avut în cadrul consiliului de administrație compania Intertrust Management B.V., cel mai mare trust înregistrat în Olanda care administrează sediile "*cutii poștale*" a peste 2000 mii de companii, dintre care două treimi din cele mai

mari 500 companii ale lumii, care există în Olanda *doar pe hârtie* pentru a se sustrage de la plata taxelor, conform unui studiu publicat în anul 2016 de către Institutul Transnațional.

Au fost achiziționate credite în valoare de aproape 91 milioane CHF *cu doar 1 CHF*, activul băncii, reprezentat de credite acordate, crescând astfel fără a exista corespondență cu pasivul, reprezentat de sursele de finanțare.

Având în vedere că Banca Națională a României a luat la cunoștință de aceste cesiuni, efectuând cel puțin un control la OTP Bank în anul 2015, nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu a sesizat instituțiile abilitate privind eludarea de la plata taxelor și a protejat interesele economice ale grupului bancar?

10. Raportările către Centrala Riscului de Credit (fosta Centrala Riscurilor Bancare) pentru creditele cesionate către persoane juridice neautorizate din afara țării nu au fost realizate în mod unitar, Bancpost raportând creditele dar nu și OTP Bank.

În cazul Bancpost raportarea a fost realizată de către o persoană juridică care nu îndeplinea calitatea de *persoană declarantă* definită prin regulament de către B.N.R., raportarea fiind un drept exclusiv al unei *instituții de credit*.

Centrala Riscului de Credit (fosta Centrala Riscurilor Bancare) este organizată și funcționează în cadrul Băncii Naționale a României, reprezentând un instrument prin care se înregistrează informația de risc de credit pentru fiecare debitor care îndeplinește condiția de a fi raportat.

Având în vedere aspectele prezentate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României nu s-a sesizat privind incorectitudinea datelor înregistrate în Centrala Riscului de Credit prezentând în raportări oficiale date eronate care nu au reflectat realitatea privind debitorii din România?

11. Banca Națională a României a refuzat să pună la dispoziția Autorității un raport realizat în anul 2010 din care reieșea că *doar 0,2% din totalul creditelor* acordate consumatorilor din România au fost influențate de cotația riscului de țară în condițiile în care s-a constatat că unele bănci au folosit în calculul dobânzii cotația riscului de țară.

Banca Națională a României a refuzat să pună la dispoziția Autorității date din care să reiasă respectarea de către Bancpost S.A. a *legislației specifice în domeniul protecției consumatorului* conform art. 117² din O.U.G. nr 99/2006 în condițiile în care s-a constatat că B.N.R. a sancționat Bancpost în anul 2017 pentru efectuarea unor tranzacții prin care au fost percepute penalități care au condus la înregistrarea de venituri necuvenite, decurgând din operațiunile de creditare cu clienții, fără ca acestea să fie stipulate în contract, încălcare asemănătoare fiind constatată și de către Autoritate.

Având în vedere considerentele menționate nu este rațional a concluziona că prin refuzul de a pune la dispoziția Autorității documentul și informațiile solicitate Banca Națională a României a permis unor bănci calcularea dobânzii în funcție de factori declarați în mod mincinos în documente contractuale și a ascuns Autorității neregulile constatate privind legislația specifică protecției consumatorului, protejând astfel interesele economice ale băncilor?

12. Furnizarea de servicii în mod direct de către o instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru *poate fi realizată pe baza notificării* transmise Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru de origine, cuprinzând activitățile pe care instituția de credit intenționează să le desfășoare în România.

Banca Națională a României a modificat în luna decembrie 2018 „*Lista instituțiilor de credit care au notificat BNR furnizarea de servicii în mod direct pe teritoriul României*” astfel încât a ajutat Eurobank Ergasias S.A. (Grecia) în a eluda prevederile O.U.G. nr. 99/2006.

Eurobank Ergasias S.A. (Grecia) obține venituri din dobânzi pe teritoriul României fără a respecta legislația privind principiul european al liberei circulații a capitalurilor și serviciilor transpusă în O.U.G. nr. 99/2006, prevalându-se de libertatea de a presta servicii în mod direct în locul libertății de stabilire.

Având în vedere aspectele prezentate nu este rațional a concluziona că Banca Națională a României a permis încălcarea legii și nu a sesizat instituțiile abilitate privind eludarea de la plata taxelor, protejând astfel interesele economice ale băncii?

Având în vedere aspectele prezentate nu este rațional a concluziona că afirmația conducerii Băncii Naționale a României din luna august 2017: *“Așa cum am mai spus în repetate rânduri, este obligația noastră legală ca pe timpul supravegherii, când constatăm că nu este ceva în regulă să raportăm organelor în drept, nu numai Ministerului de Finanțe și așa facem de fiecare dată”* nu corespunde adevărului?

Dar conducerea Băncii Naționale a României exprimă un adevăr în luna octombrie 2018 atunci când afirmă că industria-bancară se află într-o perioadă de regres al reputației și al încrederii. Cum poate fi altfel într-un sistem bancar în care au fost încălcate *masiv* drepturile fundamentale ale consumatorilor iar datoria de plată poate crește *până la de 12 ori mai mult* decât creditul primit?

În lumina considerentelor din prezenta avertizare, având în vedere *prejudiciul estimat la sute de milioane de euro* prin care au fost afectate *viețile a sute de mii de români*, ținând seama de principiul *legalității* și principiul *supremației interesului public*, vă rog să analizați oportunitatea verificării activității conducerii Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și oportunitatea constituirii unei comisii parlamentare de anchetă pentru verificarea modului în care Banca Națională a României și-a îndeplinit mandatul.

În sprijinul celor semnalate anexez nota de fundamentare pentru punctul IV. și, în format electronic, notele de fundamentare și documentația aferentă, pentru punctele I.-III. și documentația pentru punctul IV.

În speranța că veți acționa pentru a respecta jurământul de a dăruia toată puterea și priceperea pentru propășirea *spirituală și materială a poporului român*,

Cu considerație,

Funcționar public,
Manțu Dumitru

Data,
14.02.2019